

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annettua lakia. Lakiin lisättäisiin säännökset valtion takauksesta uusiutuvaan energiaan liittyviin ja energiatehokkuutta parantaviin hankkeisiin.

Lisäksi lakiin tehtäisiin perustuslain ja euroon siirtymisen edellyttämät muutokset sekä

lisättäisiin säännökset takauksista perittävistä maksuista.

Samalla lain nimike muutettaisiin laiksi ympäristönsuojelu- ja energiainvestointeihin myönnettävistä valtiontakauksista.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuonna 2010 mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

Ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain (609/1973), jäljempänä ympäristötakauslaki, mukaan Finnvera Oyj voi myöntää valtiontakauksia ja vientitakuuta sekä kotimaisiin että ulkomailla toteutettaviin ympäristönsuojeluinvestointeihin siten, että takaus- ja takuuluottoja saa samanaikaisesti olla voimassa yhteensä enintään 3 000 miljoonan markan määrä. Lain nojalla voidaan myöntää valtiontakauksia ja vientitakuuta myös ulkomailla toteutettavien Suomen ympäristön tilaa merkittävästi parantavien investointien rahoittamiseen. Ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien enimmäisvastuuraja saa olla enintään 500 miljoonaa markkaa.

Voimassa oleva ympäristötakauslaki ei anna mahdollisuutta myöntää valtion takauksia yritysten uusiutuvan energian tai energiatehokkuutta parantaviin hankkeisiin. Valtion erityisrahoitusyhtiön luotto- ja takaustoiminnasta annetun lain (445/1998), jäljempänä toimintalaki, nojalla Finnvera Oyj voi myöntää luottoja ja takauksia pienille ja keskisuurille yrityksille sekä erityisistä syistä suurille yrityksille myös uusiutuvan energian tai energiatehokkuutta parantaviin hankkeisiin. Hallituksen esityksen (35/1998) mukaan tällainen erityinen syy voi olla esimerkiksi se, että suuri yritys toimii vain Euroopan Unionin, jäljempänä EU tukialueella eli kehitys- ja rakennemuutosalueella tai kansallisella tukialueella.

Vuoden 2009 lopussa oli voimassa yksi tämän lain nojalla annettu takaus, jonka perusteella vastuuta on jäljellä 40 miljoonaa eu-

roa, muita takauksia tämän lain perusteella ei 2000-luvulla ole myönnetty.

Ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen on valtion erityisrahoitusyhtiö Finnvera Oyj:n, jäljempänä Finnvera, tehtävänä. Lain nojalla myönnettyistä takauksista ja takuista vastaa valtio valtiontakuurahastosta annetun lain (444/1998) mukaisesti.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Euroopan komissio antoi tammikuussa 2008 ehdotuksensa muun muassa uusiutuvista lähteistä olevan energian käytön edistämisestä osana niin sanottua ilmasto- ja energia-pakettia. Suomen tulee täyttää EU:ssa sovit-tavat tavoitteet uusiutuvan energian lisäämi-selle.

Valtioneuvosto hyväksyi marraskuussa vuonna 2008 uuden pitkän aikavälin ilmasto- ja energiastrategian, joka käsittelee ilmasto- ja energiapoliittisia toimenpiteitä vuoteen 2020 ja suuntaa antavasti aina vuoteen 2050 asti.

Hallituksen strategia osoittaa, että Euroo-pan komission Suomelle ehdottamia päästö- jen vähentämistavoitteita, uusiutuvan energi- an käytön edistämistavoitteita tai energian- käytön tehostamistavoitteita ei saavuteta il- man merkittäviä uusia ilmasto- ja energiapo- liittisia toimenpiteitä.

Suomen kansallisena tavoitteena on vuo- teen 2020 mennessä, että uusiutuvan energi- an osuus on 38 prosenttia energian loppuku- lutuksesta, mikä merkitsee uusiutuvan ener- gian käytön lisäämistä 9,5 prosenttiyksiköllä vuodesta 2005 (28,5 %).

Velvoitteiden täyttäminen edellyttää strate- gian mukaan puuperäisen energian, jättepolt- toaineiden, biokaasun ja tuulienergian käytön voimakasta lisäämistä. Tavoitteena on nostaa tuulivoiman asennettu kokonaisteho vuoden 2008 120 MW:n tasosta noin 2000 MW:iin vuoteen 2020 mennessä, joten Suomeen pi- täisi rakentaa lisää vähintään 700 kpl 3 MW:n suuruisia tuulivoimaloita. Uusiutu- van energian tavoitteiden saavuttaminen vaa- tii myös metsähakkeen käytön voimakasta li- säämistä ja puupolttoaineiden teknisen käyt-

töpotentiaalin kasvattamista. Metsähake on tulevaisuudessa merkittävä biodieselin raaka- aine. Ilmasto- ja energiastrategiassa asetettiin tavoitteeksi lisätä metsähakkeen käyttöä energian tuotannossa ja raaka-aineena teolli- suudessa runsaaseen 12 miljoonaan kiinto- kuutiometriin vuoteen 2020 mennessä.

Strategian mukaan oman energian tuotan- tokapasiteetin tulee pystyä kattamaan hui- punaikainen kulutus ja mahdolliset tuontihäi- riöt. Uusiutuvan energian ja energiatehok- kuuden lisääminen parantavat osaltaan ener- gianhankinnan omavaraisuutta ja toimitus- varmuutta. Oman kapasiteetin rakentamises- sa etusijalle asetetaan kasvihuonekaasuja päästämättömät tai vähäpäästöiset laitokset, kuten uusiutuvaa polttoainetta käyttävät yh- distetyn sähkön ja lämmön tuotannon laitok- set sekä taloudellisesti kannattavat ja ympä- ristöllisesti hyväksyttävät vesi- ja tuulivoima- laitokset.

Kansallisen energia- ja ilmastostrategian tavoitteena on lisätä uusiutuvien energialäh- teiden käyttöä ja osuutta energian kulutuk- sessa. Tämä on energiansäästön ohella mer- kittävämpiä keinoja saavuttaa Suomen ilmas- totavoitteet. Lisäksi uusiutuvan energian käyttö edistää työllisyys- ja aluepoliittisia ta- voitteita ja lisää huoltovarmuutta. Se tukee myös alan teknologian vientiä. Edessä on vahvasti kasvava biovoiman, tuulivoiman ja tehokkaan energiankäyttöteknologian globaa- li kysyntä, jonka tuloksena syntyy myös uusia yrityksiä ja työpaikkoja.

Uusiutuvan energian käytön edistäminen on kirjattu myös sekä työ- ja elinkeinominis- teriön konsernistrategiaan että edelleen mi- nisteriön Finnveralle asettamiin omistajapo- liittisiin tavoitteisiin.

Energiatehokkuuden ensisijaisena tavoit- teena on kasvihuonepäästöjen kustannuste- hokas vähentäminen. EU:n yhteisenä tavoit- teena on 20 %:n tehostuminen vuoteen 2020 mennessä. Valtioneuvosto teki helmikuussa 2010 periaatepäätöksen Suomen energiate- hokkuustoimenpiteistä. Tavoitteena on ener- gian loppukulutuksen kasvun pysäyttäminen ja se kääntäminen laskuun. Tavoitteena on, että energian loppukulutusta tehostetaan vuo- teen 2020 mennessä noin 11 prosentilla ver- rattuna siihen, mikä kehitys olisi ilman tehos-

tamistoimenpiteitä. Vastaavasti sähkön käyttöä tulee tehostaa noin 5 prosentilla.

Voimassa oleva ympäristötakauslaki mahdollistaa sekä pienten ja keskisuurten että suurten yritysten rahoittamisen. Laki ei kuitenkaan anna mahdollisuutta rahoittaa yritysten uusiutuvan energian tai energiatehokkuuden parantamiseen tähtääviä hankkeita valtion takauksilla. Suomen ilmasto- ja energiapoliittiset tavoitteet huomioon ottaen myös Finnveralla tulisi olla mahdollisimman laajat mahdollisuudet rahoittaa sekä pk-yritysten että suurten yritysten uusiutuvan energian ja energiatehokkuutta parantavia hankkeita. Tästä syystä esityksessä ehdotetaan ympäristötakauslakiin lisättäväksi säännökset siitä, että Finnvera voisi ympäristötakauslain nojalla myöntää valtion takauksia näihin hankkeisiin. Samalla lakiin ehdotetaan tehtäväksi uuden perustuslain ja euron käyttöönoton edellyttämät muutokset sekä lisättäväksi säännökset lain nojalla myönnettävistä ympäristötakauksista perittävistä maksuista ja suojautumisjärjestelyistä. Uuteen perustuslakiin liittyen lakiesitykseen on lisätty säännökset takausten käsittelyssä ja hallinnoinnissa noudatettavista hallintolain (434/2003) ja kielilain (423/2003) säännöksistä sekä takauksia käsiteltäessä noudatettavasta julkisuudesta perustuslakivaliokunnan hallituksen esityksestä laiksi valtion vientitakuista (HE 215/2000vp) tekemän linjauksen (PeVL 2/2001 vp) mukaisesti.

Myös lain nimi kehdotetaan muutettavaksi vastaamaan lain sisältöä.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Voimassa olevan lain mukaan takaus- ja takuuluottoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 3 000 miljoonaa markkaa eli 504,56 miljoonaa euroa ja ulkomaisia ympäristösuojeluinvestointeja enintään 500 miljoonaa markkaa eli 84,09 miljoonaa euroa.

Finnveralla oli lain mukaisia vastuita vuoden 2009 lopussa 40 miljoonaa euroa.

Lain muutoksesta aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia ei pystytty luotettavasti arvioimaan, koska tällä hetkellä lain tarkoittamia

hankkeita ei ole Finnverassa vireillä, mutta valtioneuvoston pitkän aikavälin strategian mukaisesti lain tarkoittamien hankkeiden rahoitustarpeen voidaan ennakoida kasvavan huomattavasti. Tästä syystä myös lain mukaista takausten myöntämisvaltuutta esitetään nostettavaksi yhteensä 1000 miljoonaa euroon ja siten, että ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien takausvastuu saa nousta enintään 100 miljoonaa euroon.

3.2 Organisaatoriset vaikutukset

Esityksellä ei ole välittömiä organisatorisia vaikutuksia.

3.3 Ympäristövaikutukset

Lainmuutoksen jälkeen erityisrahoitusyhtiö voi myöntää takausluoton ympäristöinvestointien lisäksi sellaisille energianvestoinneille, joista ei aiheudu kasvihuonekaasupäästöjä tai joiden kasvihuonekaasupäästöt ovat vähäisiä.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu työ- ja elinkeinoministeriössä yhteistyössä Finnvera Oyj:n kanssa. Esityksestä on pyydetty lausunnot valtiovarainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, ulkoasianministeriöltä, Finnvera Oyj:ltä, Elinkeinoelämän keskusliitolta, Teknologiateollisuus ry:ltä ja Finanssialan keskusliitolta.

Lausunnonantajat ovat pitäneet esitystä yleisesti perusteltuna ja tärkeänä. Lausunnoissa esitetyt huomautukset on pyritty mahdollisuuksien mukaan huomioimaan esityksessä.

5 Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

EU:n toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaan ko-

missiolle on annettava tieto tuen myöntämistä tai muuttamista koskevasta suunnitelmasta niin ajoissa, että se voi esittää huomautuksensa. Ilmoitusmenettelyn tarkoituksena on varmistaa tukien yhteensopivuus yhteismarkkinoille. Tukitoimenpidettä ei voida ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt tukijärjestelmän. Jos tukiluonteesta on epävarmuutta, komissiolle voi tehdä niin sanotun oikeusvarmuusilmoituksen. Laki ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista on ilmoitettu aikanaan olemassa olevana tukiohjelmana.

Valtion takauksia myönnettäessä on otettava huomioon EU:n valtiontukisäännösten rajoitteet valtiontuelle. Jos julkisen rahoituksen katsotaan sisältävän Euroopan unionin perustamissopimuksen 107 artiklassa tarkoitettua valtiontukea, tulee sille olla jokin kyseisessä säädöksessä mainittu peruste, jotta se on yhteismarkkinoille soveltuvaa. Mikäli tällaista tuen sallivaa perustetta ei ole, on rahoituksen täytettävä komission hyväksymät markkinaehtoisuuden kriteerit.

Takausten markkinaehtoisuutta on arvioitava EU:n komission niin sanotun takaustiedonannon, (Komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina; 2008/C 155/02) periaatteita soveltaen. Tuettomuuden edellytyksenä on muun muassa riittävän vuotuisen takausmaksun periminen (markkinaehtoinen hinnoittelu) ja se, että takaus kattaa korkeintaan 80 % taatusta luotosta eikä sitä myönnetä vaikeuksissa olevalle yritykselle. Silloin kun valtion takaus täyttää kaikki takaustiedonannon edellytykset tuettomuudelle, voidaan takaus myöntää ilman ilmoitusvelvollisuutta komissiolle tai komisiolta saatavaa etukäteishyväksyntää.

Joissain tilanteissa ilmoitusvelvollisuudesta voidaan poiketa. Ilmoitus- eli notifiointivelvollisuutta ei ole silloin kun tuen määrä yritystä kohden ei nouse yli komission vähä-

merkityksiselle tuelle, niin sanotulle de minimis-tuelle asetetun kynnyksen. Jäsenvaltio voi myös notifiointia kevyemmän ilmoitusmenettelyn kautta ottaa käyttöön yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa (Komission asetus N:o 800/2008 tiettyjen tukimuotojen toteutamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti) kuvatut tukimuodot, joista osa voisi olla sovellettavissa myös ympäristötakauksella rahoitettaviin hankkeisiin. Muussa muodossa myönnettävät tuet edellyttävät notifiointia ja komission etukäteishyväksyntää.

Lakia nyt muutettaessa on tarkoitus, että lain nojalla myönnettävät ympäristötakaukset olisivat tuettomia ja täyttäisivät komission takaustiedonannon mukaiset edellytykset tuettomuudelle. Tällöin ei myöskään ole tarvetta notifioida lain muutosta. Myöhemmin on kuitenkin mahdollista, että ympäristötakauksia alettaisiin myöntää myös tuellisena, jolloin noudatetaan valtiontukia koskevia asianmukaisia menettelytapoja mahdollisine ilmoitusvelvollisuuksineen.

6 Riippuvuus muista esityksistä

Hallitus on antanut 17 päivänä syyskuuta 2010 eduskunnalle hallituksen esityksen laiksi uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta (HE 152/2010). Laissa säädetyllä syöttötariffijärjestelmällä on tarkoitus tukea tuulivoimaan, biokaasuun ja puupolttoaineeseen perustuvaa sähkön tuotantoa.

Syöttötariffijärjestelmän hyväksymisen eräänä edellytyksenä on, ettei voimalaitos ole saanut valtiontukea. Ympäristöntakauslain nojalla uusiutuvan energian hankkeisiin mahdollisesti myönnettävien valtion takauksen on näin ollen täytettävä markkinaehtoisuuden kriteerit ja oltava edellä 5. kohdassa esitetyn mukaisesti tuettomia, jotta kyseessä oleva uusiutuvan energian hanke voitaisiin hyväksyä syöttötariffijärjestelmän piiriin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

Nimike. Lain nimike ehdotetaan muutettavaksi laiksi ympäristösuojelu- ja energiainvestointeihin myönnettävistä valtiontakauksista, jotta se paremmin kuvaisi hankkeita, joihin myönnettyjä luottoja tai muuta rahoitusta voidaan kattaa valtiontakauksella.

1 §. Pykälään esitetään lisättäväksi maininta siitä, että valtion takauksia voidaan myöntää ympäristönsuojeluinvestointien lisäksi myös uusiutuvan energian sekä energiatehokkuuden parantamiseen tarkoitettuihin hankkeisiin, joista käytettäisiin yhteisnimitystä energiainvestoinnit. Lisäksi laki kattaisi takaukset myös tällaisten hankkeiden muutos- korjaus- tai parannustöihin otettaville luotoille, koska myös jo olemassa olevien laitosten uusimishankkeet voivat olla mittavia ja vaatia isoja rahallisia panostuksia.

Uusiutuvan energian hankkeilla tarkoitetaan Suomessa toteutettavia investointeja, jotka edistävät uusiutuvien energialähteiden käyttöä sekä tähtäävät kestäväan kehitykseen. Suomessa käytettävistä uusiutuvista energiamuodoista tärkeimpiä ovat bioenergia, varsinkin puu ja puupohjaiset polttoaineet, vesivoima, tuulivoima, maalämpö, aalto- ja aurinkoenergia. Valtion takauksia voidaan lain nojalla myöntää sekä pienten ja keskisuurten yritysten että suurten yritysten rahoittamiseen.

Energiatehokkuutta parantavilla hankkeilla tarkoitetaan Suomessa toteutettavia investointeja, jotka pienentävät tarkasteltavan investointikohteen energiankulutusta esimerkiksi parantamalla tai tehostamalla tuotantoprosesseja, tai niiden päästö- ja jätevirtojen käsittelyä, tai parantamalla toimitilakiinteistöjen energiatehokkuutta.

Lakiin esitetään lisättäväksi, että erityisrahoitusyhtiön tämän lain nojalla takaamaa luottoa tai muuta rahoitusta kutsutaan jäljempänä takausluotoksi, sekä se, että luottojen lisäksi takauksia voidaan myöntää myös muun rahoituksen kuin luoton vakuudeksi ja, että lain nojalla taattua luottoa sanotaan takausluotoksi.

1 a §. Pykälää esitetään muutettavaksi siten, että siitä poistetaan viittaus vientitakuisiin, koska vientitakuut on tarkoituksenmukaisinta hoitaa valtion vientitakuista annetun lain (422/2001) nojalla.

2 §:n 2 ja 3 momentti. Pykälän 2 momenttia esitetään laajennettavaksi ja muutettavaksi siten, että takaus voidaan antaa omavelkaisen takauksen lisäksi myös muuna vastuusitoumuksena. Lähtökohtana kuitenkin olisi omavelkainen takaus, mutta nyt esitettävällä muutoksella varmistetaan, että erityisrahoitusyhtiö voi sitoutua olemaan mukana tämän lain tarkoittamien hankkeiden rahoituksessa ilman, että sitoumuksen muoto on tarkkaan etukäteen laissa määrätty.

Lisäksi esitetään, että erityisrahoitusyhtiö voi hankkeen riskiarvion perusteella päättää mahdollisesta vakuudesta.

3 §. Voimassa olevan lain mukaan erityisrahoitusyhtiön on hankittava ennen valtiontakauksen myöntämistä kotimaiselle ympäristönsuojeluinvestoinnille elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ja tehokkuudesta ympäristönsuojelun ja jätteiden hyödyntämisen kannalta. Suomen ympäristön tilaa merkittävästi parantavien ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien osalta lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ja tehokkuudesta on hankittava ympäristöministeriöltä ja työ- ja elinkeinoministeriöltä sekä lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ulkoasianministeriöltä.

Pykälää esitetään muutettavaksi siten, että erityisrahoitusyhtiön tulee lausunnon sijasta hankkia riittävä selvitys investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ja tehokkuudesta aina kunkin hankkeen tarkoituksesta ja tavoitteista riippuen joko ympäristönsuojelun, jätteiden hyödyntämisen, uusiutuvan energian lisäämiseen liittyvien tavoitteiden, kasvihuonepäästöjen vähentämisen tai energiatehokkuuden parantamisen kannalta. Selvityksen tulee sisältää investoinnin energia- ja kasvihuonekaasutaseet sekä arvio investoinnin vaikutuksesta luonnon monimuotoisuuteen sekä vesistöihin. Mainittujen lausuntojen pyytämistä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta

ja ministeriöiltä ei voida pitää enää tarkoituksenmukaisena. Esityksessä ehdotetaan, että lausunnon sijasta erityisrahoitusyhtiön tulisi hankkia selvitys riittävän asiantuntemuksen omaavalta konsulttiyhtiöltä tai muulta riittävän asiantuntemuksen omaavalta taholta. Erityisrahoitusyhtiö päättäisi tarvittavasta selvityksestä aina kulloisenkin hankkeen vaatiman selvitystarpeen mukaisesti. Erityisrahoitusyhtiö voisi teettää selvityksen itse tai pyytää takauksen hakijaa toimittamaan selvityksen erityisrahoitusyhtiölle.

Ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien osalta edellä mainitun selvityksen lisäksi olisi erityisrahoitusyhtiön kuitenkin hankittava ulkoasianministeriöltä lausunto investointien tarkoituksenmukaisuudesta.

Valtioneuvoston ilmasto- ja energiastrategian mukaisesti erityisrahoitusyhtiö voisi myöntää takausluoton ainoastaan sellaisille investoinneille, joista ei aiheudu kasvihuonekaasupäästöjä tai joiden kasvihuonekaasupäästöt ovat vähäisiä.

4 §. Pykälä esitetään kumottavaksi, koska valvonnan kaltaisten tehtävien ei voida enää katsoa kuuluvan ministeriöiden toimenkuvaan eikä suomalaisilla viranomaisilla ole toimivaltaa ulkomailla tapahtuvan investointien valvontaan.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi kumotun 4 §:n tilalle uusi 4 §, jossa säädettäisiin valtion erityisrahoitusyhtiön mahdollisuudesta suojautua laissa tarkoitetusta takaustoiminnasta aiheutuvan tappionvaaran varalta. Ehdotettu lisäys vastaa valtion vientitakuista annetun lain 9 §:ää. Vientitakuulain perusteissa todetaan suojautumisjärjestelyjen antavan mahdollisuuden pienentää ja hajauttaa riskikeskittymiä. Tämä on tärkeää myös tässä laissa tarkoitettussa rahoituksessa, jossa saatetaan syntyä toimialakohtaisia ja yrityskeitaisia riskikeskittymiä. Suojautumisjärjestelyjä voidaan toteuttaa eri tavoin, ja kuten vientitakuulain perusteluissa on todettu, säännöksen sisältöä ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi.

5 §. Voimassa olevan pykälän mukaan takausluottoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta enintään 3 000 miljoonan markan määrä korkoja ja muita pääoman lisäksi mahdollisesti maksettavia suorituksia mukaan lukematta, kuitenkin siten, että 1 a §:ssä tarkoitettujen ulkomailla toteutettavien inves-

tointien takausten ja takuiden takuuvastuu saa nousta enintään 500 miljoonaan markkaan.

Pykälään ehdotetaan tehtäväksi euron käyttöön ottamisen edellyttämät muutokset. Lisäksi takausluottojen yhteenlaskettua määrää esitetään nostettavaksi 1000 miljoonaan euroon, koska lain tarkoittamat hankkeet voivat olla suuria ja riittävällä vastuukatolla voidaan varautua siihen, että yhteen suureen hankkeeseen osallistuminen ei estä erityisrahoitusyhtiötä osallistumasta samanaikaiseen, lain edellytykset täyttävään hankkeeseen. Esitetty vastuukaton määrä mahdollistaa erityisrahoitusyhtiön mukanaolon useissa kokoluokaltaan erilaisissa samanaikaisissa hankkeissa. Vastuukaton määrästä 1 a §:ssä tarkoitettujen ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien määräksi esitetään enintään 100 miljoonaa euroa.

Mikäli takausluotot ovat muussa valuutassa kuin euroina, tarvitaan vastuumäärän laskenta varten ohjeet siitä, miten takausvastuun määrä lasketaan. Muuntokurssi määriteltäisiin pykälän 2 momentissa. Ehdotettu takausvastuun määrän laskenta vastaa valtion vientitakuista annetussa laissa säädettyä vientitakuiden vastuumäärän laskentaa.

6 §. Eräiden elinkeinoalojen valtiontakauksista annetun lain (375/1963) nojalla ei ole myönnetty enää uusia takauksia valtion erityisrahoitusyhtiön luotto- ja takaustoiminnasta annetun lain (445/1998) voimaantulon 1 päivänä tammikuuta 1999 jälkeen (453/1998 ja 818/1998), ja voimassa olevan lain 6 § esitetään tästä syystä kumottavaksi tarpeettomana.

Valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 4 §:n mukaan erityisrahoitusyhtiön tulee pyrkiä siihen, että sen toiminnan menot voidaan pitkällä aikavälillä kattaa yhtiön toiminnasta saatavilla tuloilla. Itsekannattavuustavoitteen saavuttamiseksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi kumotun 6 §:n tilalle uusi 6 §, jossa säädettäisiin laissa tarkoitetuista takauksista perittävistä maksuista. Laissa tarkoitettua takauksia koskevasta päätöksestä voitaisiin periä käsittelymaksu. Käsittelymaksua määrättäessä tulisi mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon takauksen käsittelystä aiheutuva työmäärä ja käsittelystä aiheutuneet kustannukset.

Pykälän 2 momentin mukaan takausmaksut perustuisivat kohdeyritykseen sekä hankkeeseen perustuvaan riskiin. Takausmaksuun vaikuttaisi riskiajan/luotto- sekä takausajan pituus, riskin kohteen luottokelpoisuus ja muut katettavaan riskiin vaikuttavat seikat. Hinnoittelussa otettaisiin huomioon takaus-tiedonantoa koskevat säännökset, samassa hankkeessa mukana olevien muiden riskinjakajien hinnoittelu sekä mahdollisuuksien mukaan markkinahinnoittelu.

Pykälä vastaa muita valtioneuvoston vastuulla olevia Finnveran hallinnoimia takuu- ja takausjärjestelmiä. (Perustuslain 81 § mukaan valtion viranomaisten virkatoimien, palvelujen ja muun toiminnan maksullisuuden sekä maksujen suuruuden yleisistä perusteista säädetään lailla.)

6 a §. Voimassa olevan lain 6 a § esitetään kumottavaksi, koska edellä 1 a §:n kohdalla on esitetty viittaus vientitakuisiin poistettavaksi eikä vientitakulain nojalla myönnettäviä tuotteita tulisi lainkaan lain piiriin.

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi kumotun 6 a §:n tilalle uusi 6 a §, jossa säädettäisiin lain 1 §:n ohella laissa tarkoitettujen takauksen myöntämisestä ja hallinnoinnista. Lain 1 §:n mukaan takaukset myöntää valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa tarkoitettu yhtiö, Finnvera Oyj. Finnvera tekee yksittäiset takauspäätökset ja määrittelee myönnettävien takauksen ehdot siltä osin kuin niistä ei ole tässä laissa tai sen nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädetty. Finnvera tekee lain 2 ja 3 §:ssä tarkoitettut sopimukset ja sitoumukset sekä 4 §:n mukaiset suojautumisjärjestelyt omissa nimissään ja valtion vastuu sitoumuksista toteutuu valtioneuvoston asetuksessa annetun lain (444/1998) mukaisesti. Vastaavasti yhtiö päättäisi takauksen perusteella maksettavista korvauksista ja hallinnoisi myös takauksia koskevaa perintää.

6 b §. Perustuslakivaliokunta on hallituksen esityksestä laiksi valtion vientitakuista antamassaan lausunnossa katsonut valtion vientitakuiden myöntämisen olevan sellainen julkinen hallintotehtävä kuin perustuslain 124 §:ssä säädetään. Uskottaessa hallintotehtävä suoraan laissa muulle kuin viranomaiselle tulee säännöspäätöksellä taata oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten nou-

dattaminen tässä toiminnassa. Oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten noudattamisen takaamiseksi yhtiön tulee noudattaa hallinnosta ja viranomaisessa käytettävästä kielestä annettuja yleisiä säännöksiä. Tämän vuoksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 6 b §, jossa säädettäisiin, että yhtiön on laissa tarkoitettuja takauksia myöntäessään ja niitä hallinnoidessaan noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003) ja kielilaissa (423/2003) säädetään.

Pykälän 2 momentin nojalla lain tarkoittamia takauksia hoitavat Finnveran palveluksessa oleva henkilöstö ja sen toimielinten jäsenet olisivat rikoslain 40 luvun nojalla rikosoikeudellisen virkavastuun piirissä, sillä näitä henkilöitä olisi pidettävä rikoslain 40 luvun 11 §:ssä tarkoitettuina julkista valtaa käyttävinä henkilöinä. Kyseessä on informatiivinen viittaus.

Pykälän 3 momentissa on informatiivinen viittaus vahingonkorvauslain soveltamisesta.

6 c §. Lakiin esitetään lisättäväksi uusi 6 c §, jossa säädetään julkisuudesta laissa tarkoitettuja takauksia käsiteltäessä. Säännöksessä viitataan viranomaisen toiminnan julkisuudesta annettuun lakiin ja valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 5 §:ään.

Valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 5 §:ään sisältyy säännös erityisrahoitusyhtiön toimintaa koskevasta salassapitovelvollisuudesta. Tätä erityissäännöstä sovellettaisiin edelleen julkisuuslain ohella laissa tarkoitettuun takaustoimintaan. Yhtiön toiminta on tältä osin verrattavissa tavanomaiseen luottolaitostoimintaan. Yhtiön toiminnan luotettavuus ja toiminnalle asetettujen tarkoituserien saavuttaminen edellyttää luottolaitostoinnista annetun lain (1607/93) 94 §:ää vastaavaa salassapitovelvollisuutta.

Finnveran myöntämät takaukset ovat luonteeltaan yksityisoikeudellisia sopimuksia, joissa takauksen hakija ja -saaja sekä takauksen myöntäjä ovat asiallisesti samanarvoisia sopimusosapuolia. Asiakirjat ovat kokonaisuuksia, joista ei voi antaa tietoja ilman, että se aiheuttaisi osapuolille merkittävää haittaa ja vaarantaisi liike- ja ammattisalaisuutta. Valtion takaustoiminnassa luottamuksen säilyttäminen on kaikkien osapuolten kannalta erityisen tärkeää. Takaushakemuksesta ja päätöksestä saattaa kulua vuosia lopulliseen

kauppasopimukseen. Tietojen vuotaminen neuvotteluvaiheessa kilpailijoille saattaisi kaataa hankkeen kokonaan, jolloin myös kansalliset menetykset saattaisivat olla mittavat.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan vuonna 2010 mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

3 Säättämisjärjestys

Lain säännöksiä muutettaessa tulee ottaa huomioon 1 päivänä maaliskuuta 2000 voimaan tulleen perustuslain vaatimukset, sillä hallintotehtävän antamista muulle kuin viranomaiselle koskevan sääntelyn perusteet muuttuivat kokonaisuudessaan perustuslain 80 ja 124 §:n säännöksillä.

Voimassa olevan lain mukaan Finnvera huolehtii lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta. Perustuslakia säädettäessä on lähdetty siitä, että eduskunnalle kuuluvaa lainsäädäntövaltaa eli valtaa antaa yksityisiä henkilöitä ja yhteisöjä sekä viranomaisia velvoittavia yleisiä oikeussääntöjä ei tule osoittaa ministeriötä alemmalle viranomaistasolle eikä muille kuin viranomaisille. Uuden perustuslain voimaan tulon jälkeen Finnvera ei voi enää päättää oikeussäännöksiä katsottavien takaus- ja takuutoiminnassa noudatettavien yleisten periaatteiden hyväksymisestä. Näistä periaatteista tulee säätää ylemmänasteisilla normeilla, kuten ministeriön tai valtioneuvoston asetuksella. Yhtiö voi kuitenkin edel-

leen vahvistaa tarkemmat takauksiin ja takuihin sovellettavat sopimusehdot ja tekee niitä koskevat sopimukset, koska tällöin kysymyksessä ei ole oikeussääntöjen antaminen.

Perustuslakivaliokunta katsoi aiemmin mainitun vientitakuulain säätämisen yhteydessä antamassaan lausunnossa, että Finnveralle tuon lain nojalla kuuluvia vientitakuiden myöntämiseen liittyviä tehtäviä on pidettävä perustuslain 124 §:ssä tarkoitettuina julkisina hallintotehtävinä. Perustuslakivaliokunta viittasi siihen, että uskottaessa hallintotehtävä suoraan laissa muulle kuin viranomaiselle tulee säännöspäätöksistä taata oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten noudattaminen tässä toiminnassa ja että keskeisenä on pidetty hallintomenettelyistä, viranomaisten toiminnan julkisuudesta ja viranomaisessa käytettävästä kielestä annettujen säännösten soveltamista sovellettavaksi.

Valtiontakuurahaston vastuulla olevat valtion vientitakuista annetussa laissa ja esitetyssä laissa tarkoitettujen takausten myöntäminen ovat toimintoina niin lähellä toisiaan, että on perusteltua katsoa perustuslakivaliokunnan valtion vientitakuista koskevan lain yhteydessä esittämän linjauksen koskevan vastaavasti tässä laissa tarkoitettuja takauksia. Kyseisen linjauksen mukaisesti lakiehdotukseen on otettu säännökset hallintolain, julkisuuslain ja kielilain soveltamisesta, joten lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain (609 /1973) nimike, 1 ja 1 a §, 2 §:n 2 ja 3 momentti sekä 3 ja 5 § sellaisina kuin niistä ovat lain nimike ja 6 a § laissa 636/1991, 1 § laeissa 597/1990 ja 450/1998, 1 a § ja 2 §:n 3 momentti laissa 450/1998, 2 §:n 2 momentti laissa 597/1990, 3 ja 4 § laissa 1573/2009, 5 § laissa 1142/1993 ja 6 § osaksi laissa 450/1998 sekä

lisätään lakiin uusi 6 b ja 6 c § seuraavasti:

Laki ympäristönsuojelu- ja energiainvestointeihin myönnettävistä valtiontakauksista

1 §

Teollista tai siihen verrattavaa tuotannollista toimintaa harjoittavien yritysten vesien- suojeluinvestointien, ilmansuojeluinvestointien ja jätteiden hyödyntämisinvestointien (*ympäristönsuojeluinvestoinnit*) sekä Suomessa toteutettavien uusiutuvan energian hankkeiden ja energiatehokkuuden parantamiseen tarkoitettujen hankkeiden (*energiainvestoinnit*) rahoittamiseen myönnettyjen luottojen ja muun rahoituksen vakuudeksi valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa (443/1998) tarkoitettu yhtiö (*erityisrahoitusyhtiö*) voi myöntää valtiontakauksia siten kuin tässä laissa säädetään. Valtiontakaus voidaan myöntää myös tällaisen hankkeen

muutos-, korjaus- tai parannustöitä varten otettavien luottojen vakuudeksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja valtiontakauksia voidaan antaa yrityksen koosta riippumatta. Takausta annettaessa on kiinnitettävä huomiota ympäristönsuojeluinvestoinneista ja energiainvestoinneista johtuvien toimenpiteiden tehokkuuteen ja kannattavuuteen.

Tässä laissa *takausluotolla* tarkoitetaan erityisrahoitusyhtiön tämän lain nojalla takamaa luottoa tai muuta rahoitusta.

1 a §

Ulkomailla toteutettavien Suomen ympäristön tilaa merkittävästi parantavien inves-

tointien (*ulkomaiset ympäristönsuojeluinvestoinnit*) rahoittamiseen erityisrahoitusyhtiö voi myöntää valtiontakauksia siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Valtiontakaus annetaan omavelkaisena takauksena tai muuna vastuusitoumuksena.

Erityisrahoitusyhtiö voi vaatia takausluotolle annettavaksi hyväksymänsä vakuuden.

3 §

Ennen valtiontakauksen myöntämistä ympäristönsuojeluinvestointeihin tai energiainvestointeihin erityisrahoitusyhtiön on hankittava riittävä selvitys investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ja tehokkuudesta ympäristönsuojeluinvestointien osalta ympäristönsuojelun ja jätteiden hyödyntämisen kannalta sekä energiainvestoinnin osalta uusiutuvan energian lisäämiseen liittyvien tavoitteiden, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen tai energiatehokkuuden parantamisen kannalta.

Ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien osalta erityisrahoitusyhtiön on hankittava 1 momentissa tarkoitetun selvityksen lisäksi ulkoasianministeriöltä lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta.

4 §

Valtion edun turvaamiseksi tässä laissa tarkoitettua takaustoiminnasta aiheutuvan tappionvaaran varalta voidaan suojautua vakuuksilla, vakuuksilla, vastuiden vaihtosopimuksilla ja muilla järjestelyillä (*suojautumisjärjestelyt*).

5 §

Tämän lain nojalla myönnettyjen takausluottojen pääomasta saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 1 000 miljoonaa euroa, kuitenkin siten, että 1 a §:ssä tarkoitettujen takausten takausvastuu saa olla enintään 100 miljoonaa euroa. Edellä tarkoitettuja takausvastuita laskettaessa otetaan huomioon voimaan tulleiden takausten kattamien luottojen taattu pääoma ja sitovista takaustarjouksista puolet luottojen taattavasta pääomasta.

Muun kuin euromääräisen luoton määrä lasketaan Euroopan keskuspankin julkaiseman, takausta myönnettäessä voimassa olevan viitekurssin mukaan. Euroopan keskuspankin kurssilistalta puuttuvan valuutan kurssi lasketaan käyttäen valuutan takausta myönnettäessä voimassa olevaa käypää kansainvälistä kurssia sellaisessa valuutassa, jolle on käytettävissä Euroopan keskuspankin kurssi.

6 §

Laissa tarkoitettuja takauksia koskevista päätöksistä voidaan periä käsittelymaksu, jota määrättäessä otetaan huomioon käsittelystä aiheutunut työmäärä ja käsittelystä aiheutuneet kustannukset.

Laissa tarkoitetuista takauksista peritään takausmaksu, jota määrättäessä otetaan huomioon riskiajan pituus, riskin kohteen luottokelpoisuus ja muut katettavaan riskiin vaikuttavat seikat.

6 a §

Tässä laissa tarkoitettuja takauksia hallinnoi 1 §:ssä tarkoitettu erityisrahoitusyhtiö. Yhtiö myös vahvistaa takauksiin ja takuihin sovellettavat yleiset sopimusehdot sekä tekee 4 §:ssä tarkoitettut sopimukset sekä suojautumisjärjestelyt ja muut sitoumukset.

6 b §

Erityisrahoitusyhtiön on tässä laissa tarkoitettujen takausten käsittelyssä ja niitä hallinnoissaan noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003) ja kielilaissa (423/2003) säädetään.

Yhtiön palveluksessa olevaan henkilöstöön ja sen toimielinten jäseniin sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä niiden käsitellessä tässä laissa tarkoitettuja asioita.

Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

6 c §

Asiakirjojen julkisuudesta sekä tietojen saantia koskevista rajoituksista ja vaitiolovelvollisuudesta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa

(621/1999) ja valtion erityisrahoitusyhtiöstä
annetun lain 5 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

Laki

ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain (609 /1973) nimike, 1 ja 1 a §, 2 §:n 2 ja 3 momentti sekä 3 ja 5 § sellaisina kuin niistä ovat lain nimike ja 6 a § laissa 636/1991, 1 § laeissa 597/1990 ja 450/1998, 1 a § ja 2 §:n 3 momentti laissa 450/1998, 2 §:n 2 momentti laissa 597/1990, 3 ja 4 § laissa 1573/2009, 5 § laissa 1142/1993 ja 6 § osaksi laissa 450/1998 sekä

lisätään lakiin uusi 6 b ja 6 c § seuraavasti:

Laki ympäristönsuojelu- ja energiainvestointeihin myönnettävistä valtiontakauksista

Voimassa oleva laki

1 §

Teollista tai siihen verrattavaa tuotannollista toimintaa harjoittavien yritysten vesiensuojelu- ja ilmansuojeluinvestointien sekä jätteiden hyödyntämisinvestointien (*kotimaiset ympäristönsuojeluinvestoinnit*) rahoittamiseen myönnettyjen luottojen vakuudeksi valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa (443/1998) tarkoitettu yhtiö (erityisrahoitusyhtiö) voi myöntää valtiontakauksia siten kuin tässä laissa säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja valtiontakauksia voidaan antaa yrityksen koosta riippumatta. Takausta annettaessa on kiinnitettävä huomiota ympäristönsuojeluinvestoinneista johtuvien toimenpiteiden tehokkuuteen ja kannattavuuteen.

Ehdotus

1 §

Teollista tai siihen verrattavaa tuotannollista toimintaa harjoittavien yritysten vesiensuojeluinvestointien, ilmansuojeluinvestointien ja jätteiden hyödyntämisinvestointien (*ympäristönsuojeluinvestoinnit*) sekä Suomessa toteutettavien uusiutuvan energian hankkeiden ja energiatehokkuuden parantamiseen tarkoitettujen hankkeiden (*energiainvestoinnit*) rahoittamiseen myönnettyjen luottojen ja muun rahoituksen vakuudeksi valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa (443/1998) tarkoitettu yhtiö (*erityisrahoitusyhtiö*) voi myöntää valtiontakauksia siten kuin tässä laissa säädetään. *Valtiontakaus voidaan myöntää myös tällaisen hankkeen muutos-, korjaus- tai parannustöitä varten otettavien luottojen vakuudeksi.*

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja valtiontakauksia voidaan antaa yrityksen koosta riippumatta. Takausta annettaessa on kiinnitettävä huomiota ympäristönsuojeluinvestoinneista ja energiainvestoinneista johtuvien toimenpiteiden tehokkuuteen ja kannattavuuteen.

Tässä laissa takausluotolla tarkoitetaan erityisrahoitusyhtiön tämän lain nojalla takaamaa luottoa tai muuta rahoitusta.

1 a §

Ulkomailla toteutettavien Suomen ympäristön tilaa merkittävästi parantavien investointien (*ulkomaiset ympäristönsuojeluinvestoinnit*) rahoittamiseen erityisrahoitusyhtiö voi myöntää valtioneuvoston ja vientitakuuta siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Valtioneuvosto annetaan omavelkaisen takauksena ja yleensä vakuutta vaatimatta.

Erityisrahoitusyhtiö voi *kuitenkin* vaatia takausluotolle annettavaksi hyväksymänsä vakuuden.

3 §

Ennen valtioneuvoston myöntämistä kotimaiselle ympäristönsuojeluinvestointille, erityisrahoitusyhtiön on hankittava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ja tehokkuudesta ympäristönsuojelun ja jätteiden hyödyntämisen kannalta. Suomen ympäristön tilaa merkittävästi parantavien ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien osalta lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ja tehokkuudesta on hankittava ympäristöministeriöltä ja työ- ja elinkeinoministeriöltä sekä lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ulkoasiainministeriöltä.

4 §

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen asiana on valvoa kotimaisten ympäristönsuojeluinvestointien toteutusta. Ympäristöministeriön tehtävänä on valvoa ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien toteutusta.

Takausluoton saaja on velvollinen antamaan 1 momentissa mainituille viranomaisille valvontaa varten tarvittavat tiedot.

5 §

Takaus- ja takuuluottoja saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään 3 000 miljoonan markan määrä mukaan lu-

1 a §

Ulkomailla toteutettavien Suomen ympäristön tilaa merkittävästi parantavien investointien (*ulkomaiset ympäristönsuojeluinvestoinnit*) rahoittamiseen erityisrahoitusyhtiö voi myöntää valtioneuvoston siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Valtioneuvosto annetaan omavelkaisen takauksena tai muuna vastuusitoumuksena.

Erityisrahoitusyhtiö voi vaatia takausluotolle annettavaksi hyväksymänsä vakuuden.

3 §

Ennen valtioneuvoston myöntämistä ympäristönsuojeluinvestointeihin tai energiainvestointeihin erityisrahoitusyhtiön on hankittava riittävä selvitys investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta ja tehokkuudesta ympäristönsuojeluinvestointien osalta ympäristönsuojelun ja jätteiden hyödyntämisen kannalta sekä energiainvestoinnin osalta uusiutuvan energian lisäämiseen liittyvien tavoitteiden, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen tai energiatehokkuuden parantamisen kannalta.

Ulkomaisten ympäristönsuojeluinvestointien osalta erityisrahoitusyhtiön on hankittava 1 momentissa tarkoitettun selvityksen lisäksi ulkoasiainministeriöltä lausunto investoinnin tarkoituksenmukaisuudesta.

4 §

Valtion edun turvaamiseksi tässä laissa tarkoitettusta takaustoiminnasta aiheutuvan tappionvaaran varalta voidaan suojautua vakuutusilla, vakuuksilla, vastuiden vaihtosopimuksilla ja muilla järjestelyillä (suojausjärjestelyt).

5 §

Tämän lain nojalla myönnettyjen takausluottojen pääomasta saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta yhteensä enintään

kematta korkoja ja muita pääoman lisäksi mahdollisesti maksettavia suorituksia, kuitenkin siten, että 1 a §:ssä tarkoitettujen takausten ja takuiden takuuvastuu saa nousta enintään 500 miljoonaan markkaan. Ulkomaanrahan määräisen luoton vasta-arvo lasketaan takausta tai takuuta annettaessa voimassa olleen Suomen Pankin asianomaiselle valuutalle noteeraaman keskipurssin mukaan.

1 000 miljoonaa euroa, kuitenkin siten, että 1 a §:ssä tarkoitettujen takausten takausvastuu saa olla enintään 100 miljoonaa euroa. Edellä tarkoitettuja takausvastuita laskettaessa otetaan huomioon voimaan tulleiden takausten kattamien luottojen taattu pääoma ja sitovista takaustarjouksista puolet luottojen taattavasta pääomasta.

Muun kuin euromääräisen luoton määrää lasketaan Euroopan keskuspankin julkaiseman, takausta myönnettäessä voimassa olevan viitekurssin mukaan. Euroopan keskuspankin kurssilistalta puuttuvan valuutan kurssi lasketaan käyttäen valuutan takausta myönnettäessä voimassa olevaa käypää kansainvälistä kurssia sellaisessa valuutassa, jolle on käytettävissä Euroopan keskuspankin kurssi.

6 §

Tässä laissa tarkoitettujen valtiontakausten osalta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä eräiden elinkeinoalojen valtiontakauksista annetussa laissa (375/1963) säädetään.

Mainitun lain 5 §:n 1 ja 2 momentteja ei tällöin kuitenkaan sovelletta.

6 §

Laissa tarkoitettuja takauksia koskevista päätöksistä voidaan periä käsittelymaksu, jota määrättäessä otetaan huomioon käsittelystä aiheutunut työmäärä ja käsittelystä aiheutuneet kustannukset.

Laissa tarkoitetuista takauksista peritään takausmaksu, jota määrättäessä otetaan huomioon riskiajan pituus, riskin kohteen luottokelpoisuus ja muut katettavaan riskiin vaikuttavat seikat.

6 a §

Tässä laissa tarkoitettujen vientitakuiden osalta on soveltuvin osin muutoin voimassa, mitä vientitakuulaissa (479/62) säädetään.

6 a §

Tässä laissa tarkoitettuja takauksia hallinnoi 1 §:ssä tarkoitettu erityisrahoitusyhtiö. Yhtiö myös vahvistaa takauksiin ja takuihin sovellettavat yleiset sopimusehdot sekä tekee 4 §:ssä tarkoitetut sopimukset sekä suojautumisjärjestelyt ja muut sitoumukset.

6 b §

Erityisrahoitusyhtiön on tässä laissa tarkoitettujen takausten käsittelyssä ja niitä hallinnoidessaan noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003) ja kielilaissa (423/2003) säädetään.

Yhtiön palveluksessa olevaan henkilöstöön ja sen toimielinten jäseniin sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä niiden käsitellessä tässä laissa

tarkoitettuja asioita.

Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

6 c §

Asiakirjojen julkisuudesta sekä tietojen saantia koskevista rajoituksista ja vaitiolovelvollisuudesta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) ja valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 5 §:ssä.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .*
